

Martina Marečková **HOSPODÁŘSKÉ NOVINY**
Praha má nové stavební předpisy.
Jiné než zbytek republiky

Developeři se dočkali, dlouhá příprava pražských stavebních předpisů skončila. Vyhláška, která upravuje pravidla výstavby na území hlavního města, je účinná od 1. srpna. Nervózní jsou ale stavební inženýři, kteří za budovy nesou odpovědnost. Podle jejich názoru mohou nová pravidla ohrozit bezpečnost lidí a prospěch z nich budou mít developeři a jiní podnikatelé na úkor veřejnosti.

Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (ČKAIT), která sdružuje přes 29 tisíc odborníků, kritizuje nové nařízení dlouhodobě. Její zástupci poslali ministryni pro místní rozvoj Karle Šlechtové dopis, jehož součástí je i příloha se seznamem nedostatků nové vyhlášky.

Podle komory se například bezdůvodně snižují některé požadavky na bezpečnost a minimální kvalitu staveb. Jako příklad může sloužit úzké schodiště, kde se dva lidé nevyhnou. Výška obytných místností byla snížena až na 2,4 metru, což v kombinaci s omezeným požadavkem na větrání vytváří riziko rozvoje plísní. U bytových domů o čtyřech nadzemních podlažích a více nemusí být nově ze zákona výtah. „Udělal se úlevy developeřům, aby byly domy na výstavbu co nejlevnější,“ říká Ladislav Bukovský, předseda ČKAIT pro oblast Prahy.

Developeři si už dnes stěžují, že získat povolení ke stavbě trvá nepřiměřeně dlouho. Nová vyhláška podle komory ale tuto dobu ještě prodlouží. S tím souhlasí i některé radnice. „Pražské stavební předpisy svým chaotickým pojetím bez jednoznačného právního výkladu povedou k prodloužení povolovacích procesů na území Prahy,“ uvádí Karel Horejš, vedoucí oddělení stavebního úřadu na Praze 9. V dokumentu se objevují vágní pojmy jako „zpravidla“, „obvykle“ či „přiměřeně“. Zásadním nedostatkem předpisů je podle Horejše rozpor a zcela chybějící vazba předpisu na stávající územní plán.

Praha versus zbytek republiky

„Podáváme podnět k přezkumu těch požadavků pražských stavebních předpisů, které mohou způsobit ohrožení bezpečnosti uživatelů,“ píše se v dopise komory adresovaném vedle Šlechtové také v kopii ministryni práce Michaele Marksové, primátorce Adrianě Krnáčové, pražskému zastupitelstvu a všem pražským stavebním úřadům.

Mluví Karly Šlechtové Veronika Vároši odpověděla HN, že předpisy jsou dílem pražského magistrátu. Podle Vároši byly rozpory s výtkami ministerstva již napraveny. Adriana Krnáčová vzkázala, že dopis komory ji nepřekvapuje. „ČKAIT se dlouhodobě vyjadřuje negativně. Já jsem mluvila s architektky, developeři, ale i zástupci realitních a stavebních oborů a ti stavební předpisy naopak vítají a reakce jsou velice pozitivní.“

Pod Ministerstvo pro místní rozvoj nová vyhláška ze zákona spadá, jeho úředníci ji v minulosti opakovaně ostře kritizovali a ztotožňovali se s výhradami komory inženýrů. A schválená verze předpisů podle odborníků převážně kopíruje nedostatky původního nařízení, jehož účinnost ministerstvo loni v lednu pozastavilo. Tehdy byla důvodem chybějící notifikace EU, nedostatečné zajištění ochrany zdraví, životního prostředí a bezpečnosti při užívání staveb.

Odborníci se většinou shodují, že vyhláška jde správným směrem z pohledu umístění staveb. Její snahou je zahustit město bez zbytečného zabírání krajiny. Technické požadavky na stavby ale budou v Praze odlišné, na ostatní části republiky se vztahuje jiná vyhláška.

„Základní argument je, proč se takto výrazně snižuje standard pouze na území hlavního města,“ ptá se architekt Josef Smola. Autoři předpisů se inspirovali v zahraničí, třeba v Nizozemsku či Británii. „Naše stavební kultura je rakousko-uherská, má velmi slušný standard, tak proč si ho najednou snižovat v nejbohatším městě republiky? Je to nesmysl,“ míní Smola.

Podobný názor má i architekt Peter Mosio, který kontroluje kvalitu staveb: „Jaký je důvod, že v zemi s počtem obyvatel běžného čínského velkoměsta musíme mít dva nezávislé předpisy? Zaslouží si snad člověk mimo Prahu větrání společných chodeb více než Pražan?“ Mosio si myslí, že by se měly předpisy rozdělit na dvě části: o využití území či umístování staveb a o technických požadavcích, jež by měly platit celorepublikově.

Nejasné pojmy, nejasný výklad

Developeři novou vyhlášku vítají. „Ceníme si poměrně moderního pojetí předpisu, který nechává jistou volnost stavebníkovi a dává mu možnost posoudit například potřeby parkování,“ uvádí Martin Víšek, ředitel výroby ve společnosti JRD. Výstavba podzemních parkovišť je poměrně velká investice.

V podobném duchu hovoří i šéf developeřské firmy Trigema Marcel Soural. Předpisy podle něj dávají jasný signál, že Praha by se neměla příliš rozšiřovat do šířky. „Dobře je rovněž vyřešeno umístování staveb v chráněných částech záplavových území. Naopak rezervy lze najít zejména v tom, že dokument nepoužívá jednotnou terminologii a některé pojmy vůbec nevysvětluje, což může vést do budoucna k diskusím, jak je chápat,“ říká Soural. Některé části vyhlášky by se podle něj spíše hodily do jiného dokumentu, jakým může být například metropolitní plán.

[MAREČKOVÁ, Martina. Praha má nové stavební předpisy. Jiné než zbytek republiky. In: Hospodářské noviny, 27. 7. 2016 IHNEDE.cz ISSN 1213-7693, cit. 30. 6. 2016 © 1996–2016 Economica, a. s. Dostupné též z: <http://archiv.ihned.cz/c1-65380690-praha-ma-stavebni-predpisy-jine-nez-zbytek-republiky>]

Pražské stavební předpisy jsou od 1. srpna 2016 opět v právní účinnosti

Od 1. srpna 2016 jsou opět účinné pražské stavební předpisy, dokument, který vzbudil velkou pozornost veřejnosti. Česká komora architektů vítá, že je předpis účinný, a věří ve větší přehlednost povinností a práv projektanta v plánovací praxi.

ČKA vítá přijetí předpisu zejména z důvodu ukončení legislativní nejistoty. Komora dále věří, že nově účinný předpis přispěje ke stabilitě a kvalitě výstavby v hlavním městě. V posledních letech v metropoli platily tři různé předpisy v krátké době za sebou a stavebníci nevěděli, kterými pravidly se mají řídit. Příprava projektu a investic do nemovitostí je dlouhodobá a často vzhledem ke složitým povolovacím procesům trvá roky. Jak pro stavebníky, tak pro občany je důležitá předvídatelnost a přehlednost pravidel pro povolování, jako ostatně pro celý právní systém.

U pražských stavebních předpisů komora vítá zejména upřesněná pravidla pro umístování staveb. Předpisy vyžadují, aby každá stavba byla posuzována vzhledem ke svému okolí. Zajišťují to klasické nástroje, jako jsou uliční čára, stavební čára a regulovaná výška budovy, včetně zavedení pravidel pro výškové hladiny. Předpisy se tím vracejí k ověřeným a tradičním pravidlům, která byla v naší zemi po druhé světové válce přerušena nadvládou komunistické ideologie. Jedná se o moderní předpis kopírující nepřerušovaný vývoj úspěšných evropských měst, jako jsou například Vídeň, Berlín, Mnichov, Curych, Amsterdam nebo Kodaň. Pražské „staronové“ předpisy tak dávají velký důraz na kvalitu veřejných prostranství, tedy na to, co je pro obyvatele města společné.

ČKA kritizovala úroveň stavebních předpisů již téměř 20 let, a proto vítá nové znění, které se hlásí k pražské tradici a vyspělým evropským městům. Komora zároveň s určitým znepokojením sleduje snahu odebrat Praze právo na specifický předpis v připravované novele stavebního zákona. Praha je svou velikostí, počtem obyvatel a bohatým stavebním vývojem natolik specifická, že její podoba má být upravena tak, jak tomu bylo již téměř 200 let, adekvátními předpisy na míru potřeb hlavního města.

ČKA tuto připomínku k novele stavebního zákona již uplatnila v rámci projednání a stále na ní trvá. Odebrat metropoli po opětovném nabytí účinnosti právo na vlastní dokument by bylo velmi nešťastným řešením, které by opět uvrhlo město do právní nejistoty. ČKA

doporučuje, aby se nové předpisy po roce účinnosti vyhodnotily a v případě potřeby se přijaly dílčí úpravy, jak je tomu běžné u jiných předpisů.

Komora zároveň doporučuje, aby došlo k výrazné úpravě i celostátních stavebních předpisů tak, aby odpovídaly skutečným potřebám a požadavkům na rozvoj sídel. Ponechat předpis ve stávající podobě je dlouhodobě neudržitelné.

[Tisková zpráva ČKA, 3. srpna 2016]

Vojtěch Varyš **DNES**
Bourat zdravý dům je jako vyhazovat jídlo

Regulace výstavby je nezbytná, pokud chceme rozvíjet město a zároveň uchovat jeho historické prostředí, říká předsedkyně Klubu Za starou Prahu.

Když se řekne Klub Za starou Prahu, mnozí si představí jakýsi obstarožní spolek zarytých konzervativců, kteří by se nejradyji narodili v 19. století. Opak je pravdou. Klub se zdaleka nevěnuje jen Praze, a brání-li historické stavby před demolicí či nevratnými úpravami, tak vždy z respektu k jejich umělecké hodnotě a především k prostředí, které domy spoluvytvářejí. Uděluje také cenu za novostavbu v historickém prostředí, již často odměňuje vysloveně revoluční a novátorské koncepty. Předsedkyně klubu je už řadu let historička architektury Kateřina Bečková.

Nedávno byl představen projekt zesnulé architektky Zahy Hadid, jak přestavět lokalitu kolem Masarykova nádraží v Praze. Byl vítán s nadšením jako příklad současné světové architektury. Vy jste se k němu postavila kriticky, proč?

Vizualizace, které byly prezentovány, vypadaly velmi efektně. Svým způsobem mne také oblou ladností a harmonií tvarů okouzly. Když se zamyslíte podrobněji nad kontextem Prahy, narazíte na rušivé momenty. V jiném prostředí by to mohl být nádherný projekt. Ale tady jsou ty obrovské monobloky naprosto cizorodé. Ten projekt se jakoby stahuje do sebe, nereaguje na okolní město a propojuje se s ním jen tam, kde musí. Je to hrozně elitářský přístup. Na tom je vidět, že projekt měl zadané půdorysné parametry, ale ji-

nak byl navržen od stolu někde jinde než v Praze. Neusiluje o včítání do prostoru, o sžití s místem. Navíc Praha 1 nepotřebuje další kanceláře, ale zoufale potřebuje nové obyvatele. Jde sice o lokalitu u nádraží, ale ta už dnes není hlučnější než tramvajová křižovatka.

Centrum Prahy je opravdu vylidněné. Ale může se to zvrátit?

Stojí tady z nejrůznějších důvodů spousta prázdných domů. Třeba mají soukromé majitele, kterým chybějí prostředky na rekonstrukci, a úroveň vybavení už standardu nevyhovuje. Mladé rodiny dávají přednost jiným lokalitám, protože tady mají málo možností na procházku s kočárkem. Může jít taky o spekulativní chátrání. Viděla bych možnost, jak trend vylidňování centra zvrátit – třeba regulačním zásahem ze strany města, přestože leckdo řekne, že jde o sociální inženýrství. Mohly by zafungovat dotace či úlevy pro majitele obydlí, různé výhody pro místní obyvatele apod. Město a městské části by měly jít příkladem a dbát na to, aby bytové domy, které samy vlastní, byly obydlené. Nevěřím tomu, že by v centru nikdo nechtěl žít. Ale to je už nyní značně umrtvené, živoří.

Nebo „žije“ poněkud pochybným způsobem.

Jako první mě napadne Václavské náměstí. Mám pro něj slabost, hodně jsem se jím zabývala. Svůj význam už ztratilo, teď ztrácí identitu, stává se periferií. Přitom každý v republice zná pojem Václavák, i ten, kdo nikdy v Praze nebyl. Hřebíčkem do rakve mu bude připravovaný komplex nových budov ve vnitrobloku při jeho dolní části směrem k Příkopům. Tam vznikne nový, paralelní Václavák, obchodní a společenské centrum, které z původního náměstí vysaje zbytky normálního života. Kdybychom s kolegy z Klubu Za starou Prahu dostali za úkol choré Václavské náměstí léčit, nejdřív bychom jej celé zapojili do tramvajové sítě.

Je hlavní problém pasivita města? Že nemá žádnou koncepci?

Není pasivní, ale jak se pořád mění politické reprezentace, není čas na dlouhodobější koncepční práci. A pokud koncepce vznikne, nemusí být vůle na její dotažení nebo zájem na prosazení do praxe. To

vše je záležitost samosprávy, ne úředníků. V minulém volebním období se pražská vláda proměnila třikrát a o velké stabilitě nelze mluvit ani nyní. V boji o moc se holt na koncepci nemyslí.

Pokud se má bourat nějaká stavba, aby ustoupila novému domu, protestuje se. Ne vždy přitom jde o jednoznačně výjimečné stavby. Příkladem je třeba Kozákův dům na nároží Václavského náměstí. Co má být kritériem, kdy dům chránit a kdy už je možné ho zbourat? Ten takzvaný Kozákův dům na nároží Opletalovy ulice a Václavského náměstí ovšem není architektonicky bezcenný. Jde o syntézu pozdního kubismu s novoklasicismem, má elegantní fasádu. Navíc stojí v památkové rezervaci a právě kvůli domům tohoto typu, které samostatně nechrání statut kulturní památky, rezervace existuje. Tvoří autentické historické prostředí. V rezervaci by proto k výměně domů mělo docházet jen výjimečně. Ale k vaší otázce, teď se třeba množí demolice vil ve vilových čtvrtích. Nemusí jít o výjimečná architektonická díla, takže je nelze všechny chránit jako kulturní památku. Přesto místní obyvatelé často neúnavně protestují, organizují petice, vyvíjejí tlak na místní zastupitelstvo. Developer totiž mění jejich domov, podobu a identitu místa, na něž jsou zvyklí.

Lidé obecně nemají rádi změny.

Před lety jsme nesli při demonstraci na Václavském náměstí slogan: Váš dům je naše město! To je ten důvod, proč se pouštíme do podobných aktivit. Je to naše město. Nejde jen o změnu či proměnu místa, ale také o pocit, že je nekorektní bourat zdravý dům. Stejně kulturně a společensky nekorektní jako kácet zdravý strom, vyházet jídlo nebo trápit zvířata.

Na druhou stranu, některé domy už nemají využití. Nezpůsobují tedy umrtvenost center i památkáři? Tím, že tam neumožňují některé úpravy nebo nové stavby?

Památkáři a stavebníci spolu nesmějí bojovat. Vždy existuje hranice rozumného kompromisu, k níž lze z obou stran dojít. Ale stavebníci přicházejí často záměrně se sadou přemrštěných požadavků, aby měli kam ustupovat.

Když chce někdo v opukových gotických sklepech zřít bazén, nemůže se divit, že neuspěje. Ale za umrtvení center opravdu památkáři nemohou, příčina, jak jsme již o tom hovořili, je kdesi mimo architekturu.

Hojně se věnujete také památkové ochraně novějších staveb, moderní architektury. Kdy je správný čas na to, zachít některou stavbu památkově chránit? Rozhodně nelze mechanicky stanovovat nějaký časový odstup, třeba dvacet nebo padesát let. Když je však něco poznanou kvalitou, nemá smysl otálet. Na druhou stranu, a to si každý může ověřit sám na sobě, stavby, které jsme viděli vznikat, si často nedokážeme představit jako památky a jejich hodnotu docenit.

A druhý extrém: když platí, že od určitého věku je stavba cenná už automaticky, bez ohledu na kvalitu.

Ano, existuje pojem cena stáří, například u středověkých sklepů se nepovolí jejich vybourání už kvůli tomu, že jsou gotické. Ale u mladších staveb je stejně klíčová otázka kvality.

Jednou z aktuálních kauz je otázka budovy tzv. Transgasu na Vinohradské třídě. Tu chce developer zbourat, a dokonce sám její autor, architekt Václav Aulický, se vyjádřil, že by mu to nevadilo. Byl nicméně zahájen proces jejího prohlášení za kulturní památku.

To je zajímavý případ. Byla jsem u toho, když se na radě Národního památkového ústavu tento případ projednával. Byl přítomen zástupce investora, projektant a přivedli s sebou architekta Aulického, který je posledním žijícím z kolektivu hlavních autorů. Opravdu řekl, že na zachování stavby jako autor nelpí. Když se však dozvěděl, že Klub Za starou Prahu navrhuje stavbu prohlásit za památku a velmi si jí cení, prozradil mi, že ho to až dojalo a velice by si přál, aby stavba byla zachována.

Takže šlo spíš o skromnost, o jeho vlastní nedůvěru ke kvalitám stavby?

Tak nějak si to vysvětluji, zřejmě nechtěl projevit slabost, protože měl pocit, že se stavby stejně nikdo nezaštane. A ona je přitom velice krásná, originální a technicky unikátní.

Další věc je, že tohle mínění nemusí být obecně sdílené. Že část veřejnosti považuje řadu těchto staveb za ošklivé. Možná i proto, že vznikly za komunistického režimu, což byl třeba příklad zbouraného hotelu Praha.

Podléhat ideologickému postoji při hodnocení architektury je zavádějící. Podívejme se na věc z jiného úhlu: tyhle budovy vznikající jako státní nebo stranická objednávka umožňovaly architektům větší slohovou volnost a velkorysost návrhu než třeba bytová výstavba. To je stejné u hotelu Praha i u Transgasu. Jsou to mimořádné architektonické kreace. Zbavit se jich je barbarství.

Je tu i otázka využití. Třeba hotel Praha se už nerentoval.

Ano, to nemohu rozporovat. Jen si myslím, že u hotelu Praha se ani žádný způsob využití nehledal. Prodej a demolice byly velmi rychlé. A u Transgasu v tom nevidím tak velký problém. Kancelářské prostory lze jistě využít a pak je tam ten bývalý plynárenský dispečink, pro mne zcela ikonická stavba. Jeho využití si dovedu představit velmi dobře – jako hudební, filmový či jiný klub.

Váš klub se nezabývá jen Prahou. Udělujete Cenu za novou stavbu v historickém prostředí, která je velmi sledovaná. Občas oceňujete i velmi odvážné a revoluční realizace.

Po celé České republice vznikají velice invenční stavby. Občas je problém na ně přijít. Ta cena je jednoznačně nejpozitivnější akcí, kterou pořádáme. S myšlenkou přišli v roce 2002 kolegové Richard Biegel a Rostislav Švácha. Zejména profesor Švácha nás mnohému naučil.

Vstup do historického prostředí mnozí vnímají jako svatokrádež, na druhou stranu v architektuře se příliš necení všelijaké repliky nebo pokusy o historizující architekturu.

V klubu jsme vesměs odpůrci replik a nápodob. Město jako Praha si vždy zaslouží plnohodnotný originál. Víme, že i slohově kontrastní stavby mohou působit harmonicky.

[VARYŠ, Vojtěch. Bourat zdravý dům je jako vyhazovat jídlo. Mladá fronta DNES 19. 7. 2016, s. 8, © 2007–2016 Mladá fronta, a. s. ISSN 1210 1168. Uveřejněno se souhlasem vydavatelství MF DNES]

Ministryně Šlechtová: Na obnovu památek máme připraveno přes 1,8 miliardy korun

Ministerstvo pro místní rozvoj vyhláší další výzvu k předkládání individuálních projektů na revitalizaci vybraných památek v IROP. Podpořena bude například obnova památek, opatření vedoucí k zajištění vyšší bezpečnosti návštěvníků, zpřístupnění dosud nepřístupných částí památkově chráněných objektů či modernizace jejich sociálního zázemí. Pro tuto výzvu je celkem připraveno více než 1,8 miliardy korun. Žádosti lze podávat od 31. října 2016.

„Nesmíme zapomínat na to, co nám tu zanechala historie a nadále pečovat o množství památek, kterých máme v České republice skutečně mnoho. Chceme tak opět podpořit obnovu, respektive revitalizaci a zatraktivnění našich nejvýznamnějších památek, a tím přivést turisty na tato místa,“ uvedla ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová.

Podpora je zaměřena na revitalizaci a zatraktivnění památek zapsaných na Seznam světového dědictví UNESCO, památek zařazených na Indikativní seznam světového dědictví UNESCO v kategorii kulturní dědictví, nemovitých a movitých národních kulturních památek k 1. lednu 2014 a památek evidovaných v Indikativním seznamu národních kulturních památek k 1. lednu 2014. Příjemci podpory mohou být vlastníci památek nebo subjekty s právem hospodaření kromě fyzických osob nepodnikajících. Z Evropského fondu pro regionální rozvoj je pro tuto výzvu připraveno více než 1,55 mld. Kč a ze státního rozpočtu je to 274 mil. Kč. Předmětem podpory nebudou komerční turistická zařízení jako volnočasová zařízení, lázeňské provozy, ubytovací a stravovací zařízení.

Maximální výše celkových výdajů je 123 282 000 Kč pro památky zařazené na Indikativní seznam světového dědictví UNESCO v kategorii kulturní dědictví,

pro národní kulturní památky a památky evidované v Indikativním seznamu národních kulturních památek k 1. lednu 2014, respektive 246 565 000 Kč pro památky zapsané na Seznam světového dědictví UNESCO. Minimální výše celkových způsobilých výdajů na jeden projekt je 5 mil. Kč.

Výzva č. 52 „Revitalizace vybraných památek II.“ je vyhlášena v rámci specifického cíle 3.1 IROP „Zefektivnění prezentace, posílení ochrany a rozvoje kulturního dědictví“. Žadatelé mohou žádosti o podporu podávat od 31. října 2016 do 28. března 2017. Více informací k vyhlášené 52. výzvě naleznete na webových stránkách MMR.

Řídicí orgán IROP upozorňuje žadatele na chyby v žádostech v již ukončené 13. výzvě. Revitalizaci vybraných památek, které i s doporučením, jak se chybám vyhnout, naleznete v dokumentu Častá pochybení žadatelů – revitalizace vybraných památek. Oproti 13. výzvě IROP došlo také k výraznému zjednodušení dotačních podmínek.

[Tisková zpráva MMR z 6. 9. 2016]

První města a aglomerace jsou připravené čerpat evropské dotace

Připravené čerpat evropské dotace už jsou integrované územní investice (ITI) Hradec Králové – Pardubice a integrované plány rozvoje území (IPRÚ) Mladá Boleslav, Zlín, Karlovy Vary a Jihlava. Je tedy schváleno už pět ze třinácti integrovaných strategií městských aglomerací. Nyní jejich nositelé očekávají vydání tzv. akceptačních dopisů ze strany těch řídicích orgánů, z jejichž operačních programů žádají o podporu. Následně budou připraveni vyhlásit své výzvy k předkládání projektových záležitostí, v rámci kterých bude posouzen soulad s integrovanou strategií. Teprve poté je možné projektovou žádost předložit žadatelem do konkrétní výzvy.

Největším přínosem nástrojů ITI i IPRÚ je možnost financování komplexních rozvojových témat z více než jedné prioritní osy jednoho či více operačních programů. Tím dochází k efektivnějšímu nakládání s veřejnými prostředky. Časté

je propojení investičních a neinvestičních projektů v oblasti městské a příměstské dopravy, vzdělávání, sociálního začleňování či podpory kulturního dědictví; v případě ITI i podpory vědy a výzkumu, podnikání či zlepšení životního prostředí. Mezi další výhody můžeme zařadit výraznější a autonomnější role měst nebo vytvoření integrovaných strategií sestavených na základě partnerského principu.

Cílem integrované strategie je soustředění pozornosti na klíčové tematické okruhy rozvoje, které jsou specifické pro danou aglomeraci. Jsou zaměřeny převážně na realizaci větších strategických projektů, které mají významný dopad pro řešená území. Podpořeny budou i menší integrované projekty, které na větší strategické projekty navazují nebo je doplňují a jako logický soubor přinášejí žádoucí rozvoj území.

Ministerstvo pro místní rozvoj hraje v nastavení integrovaných nástrojů nezastupitelnou roli. Ta je uskutečňována prostřednictvím podpory nositelům integrovaných nástrojů jak v rámci tvorby jejich integrovaných strategií tak následně úspěšné realizaci. V případě urbánních integrovaných nástrojů se v součtu jedná o přibližně 48 mld. Kč, z čehož přibližně 38 mld. Kč připadá na nástroj ITI, což řadí Českou republiku mezi první tři státy EU s nejvyšší alokací. Schválení prvních strategií ITI a IPRÚ je významným milníkem.

[Tisková zpráva MMR z 29. 8. 2016]

Obce mohou dostat finance na zpracování územních plánů. Pomůže nová výzva z IROP

Ministerstvo pro místní rozvoj podpoří územní plány ve výzvě na podporu integrovaných projektů Komunitně vedeného místního rozvoje, kdy nositeli strategií jsou místní akční skupiny (MAS). Těm již ministerstvo schválilo první projekty v dřívější výzvě na provoz, zvýšení připravenosti a informovanosti partnerů a žadatelů MAS v oblasti projektového řízení. Nová výzva v Integrovaném regionálním operačním programu je zaměřena na zpracování územních plánů nebo jejich

změnu, zpracování regulačních plánů a také územních studií pořizovaných podle stavebního zákona.

V této výzvě bude podporováno zpracování územních plánů nebo jejich změna. Změnu územního plánu je možné realizovat, jestliže její nutnost vyplývá z územní studie, zaměřené na veřejnou infrastrukturu nebo na řešení krajiny. Dále bude podpora směřovat na zpracování regulačních plánů, které nenahrazují územní rozhodnutí, pořizovaných z vlastního podnětu obce. Například, pokud se v zastavěném území obce nachází vojenský brownfield v podobě kasáren, jehož využití je definováno v územním plánu, regulační plán následně pomůže daleko lépe stanovit možnosti využití tohoto prostoru pro rozvoj obce. Územní i regulační plány lze zpracovat pouze pro území obce s rozšířenou působností. Poslední, leč neméně významnou podporovanou aktivitou, je pořízení územních studií. Bude možné financovat územní studie zaměřené na řešení krajiny a územní studie zaměřené na veřejnou technickou infrastrukturu, veřejnou dopravní infrastrukturu, veřejná prostranství nebo na komplexní řešení krajiny. Územní studie lze realizovat

na celém území správního obvodu obce s rozšířenou působností.

Komunitně vedený místní rozvoj (CLLD) přispívá k lepšímu zacílení podpory na místní potřeby daného venkovského území a k rozvoji spolupráce aktérů na místní úrovni.

„Koordinační role při realizaci intervencí ve prospěch rozvoje venkova byla svěřena místním akčním skupinám. Těm Ministerstvo pro místní rozvoj již schválilo první dva projekty ve výzvě, která si kladla za cíl zvýšit připravenost a informovanost partnerů a žadatelů MAS v oblasti projektové řízení. Jedná se o projekty z Pardubického a Karlovarského kraje, konkrétně MAS Region Kunětická Hora a MAS 21. Obě MAS mají velmi kvalitně zpracované strategie komunitně vedeného místního rozvoje i vlastní žádosti. Předpokládám, že se v nejbližší době počet schválených strategií zvýší,“ uvedl náměstek ministryně pro řízení sekce evropských programů Zdeněk Semorád.

Místní akční skupiny zpracovávají integrovanou strategii širšího zaměření financovatelnou z více programů ev-

ropských strukturálních a investičních fondů nebo z jiných zdrojů. Na základě schválených strategií komunitně vedeného místního rozvoje bude možné čerpat podporu pro realizaci tzv. integrovaných projektů v IROP, OP zaměstnanost, OP životní prostředí a Programu rozvoje venkova.

Na výzvu Řídícího orgánu IROP budou navazovat výzvy MAS, které mohou upřesnit podmínky pro realizaci projektů na jejich území. Zpracování žádosti o podporu v MS2014+ je možné provádět po vyhlášení výzvy MAS. Ty budou také provádět hodnocení projektů. Centrum pro regionální rozvoj provede závěrečné ověření způsobilosti projektu před jeho schválením. Realizace projektů musí být ukončena do data uvedeného ve výzvě MAS, nejpozději do 30. 6. 2023. Příjemci podpory mohou být pouze obce s rozšířenou působností. Na realizaci projektů je připraveno 95 mil. Kč z Evropského fondu pro regionální rozvoj, ze kterého bude hrazeno 95 procent celkových způsobilých výdajů integrovaného projektu CLLD.

[Tisková zpráva MMR z 15. 8. 2016]